

Sygn. akt VI U 1658/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2022r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Karolina Chudzinska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2022r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy G. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z chorobą zawodową

w związku z odwołaniem ubezpieczonej od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 19 listopada 2021r., znak (...)

1. Zmienia decyzję Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 19 listopada 2021r., znak (...) i przyznaje ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od 1 listopada 2021r. do 31 października 2024r
2. Stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania wyroku.

Sędzia Karolina Chudzinska

Sygn. akt VI U 1658/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 listopada 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił G. M. prawa do renty w związku z chorobą zawodową, na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2019r., poz. 1205 ze zm.), uzasadniając swoje stanowisko orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 3 listopada 2021r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona, domagając się jej zmiany i przyznania żadanego świadczenia, bowiem spełnia wszystkie warunki niezbędne do jego przyznania, w szczególności wbrew stanowisku Komisji Lekarskiej ZUS, jest osobą niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się ponownie na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Kwestia sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła oceny stanu zdrowia ubezpieczonej i jego wpływu na zdolność do pracy.

W myśl art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2004r., nr 39, poz. 353 ze zm.), mającej odpowiednie zastosowania w niniejszej sprawie – niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy czym w przypadku ubiegania się o rentę w związku z chorobą zawodową, wskazana wyżej niezdolność musi pozostawać w związku z tą chorobą zawodową.

W celu rozstrzygnięcia wspomnianej wyżej kwestii spornej Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego, lekarza otolaryngologa - foniatry, który stwierdził u ubezpieczonej niewydolność głośni w części międzybłoniastej.

Zdaniem biegłego sądowego ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową na okres 3 lat. Jak wskazano w uzasadnieniu opinii – stopień zaawansowania zmian w krtani spowodowanych chorobą zawodową jest na tyle duży, że ubezpieczona nie spełnia kryteriów zdrowotnych do pełnoetatowej pracy wymagającej wzmożonego wysiłku głosowego w okolicznościach typowych dla sposobu wykonywania pracy przez nauczyciela. Chociaż, jak podał biegły sądowy, w przypadku ubezpieczonej brak jest pozytywnych rokowań co do możliwości odzyskania zdolności do pracy, jednak wskazana jest dalsza rehabilitacja głosu.

- dowód opinia biegłego sądowego (k. 22 - 24 akt).

Powyższą opinię Sąd doręczył stronom, wskazując na termin, w którym winny złożyć ewentualne zastrzeżenia do opinii i wnioski dowodowe. Żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń, przy czym organ rentowy w piśmie z dnia 15 marca 2022r. (k. 36 akt) podał, że nie wnosi zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego.

W tej sytuacji Sąd pozytywnie ocenił opinię biegłego sądowego, jej treść była spójna, logiczna i przekonująca nie tylko dla Sądu, ale też stron postępowania, a oparta została na dokumentacji medycznej oraz wiedzy i doświadczeniu biegłego sądowego – otolaryngologa – foniatry.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego uznał, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, jak w punkcie 1 wyroku.

Jednocześnie w pkt 2 wyroku stwierdzono odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, biorąc pod uwagę, że organ rentowy dysponował wystarczającym materiałem do dokonania prawidłowej oceny stanu zdrowia ubezpieczonej, a w konsekwencji wydania prawidłowej decyzji, czego jednak nie uczynił.

Sędzia Karolina Chudzinska